Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 261 van 18 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
Akkerstraat 10
2500 LIER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2023.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 16 januari 2017, diende op 25 januari 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 29 maart 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 7 februari 2019 werd de beslissing van de commissaris-generaal bevestigd in beroep (RvV 7 februari 2019, nr. X).

1.2. Op 15 april 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 24 oktober 2019 werd dit verzoek onontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Verzoeker ging niet in beroep tegen de beslissing.
1.3. Op 7 januari 2020 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 16 april 2020 werd dit verzoek wederom onontvankelijk verklaard. Op 1 maart 2021 verwierp de Raad het tegen deze beslissing ingediende beroep (RvV 1 maart 2021, nr. X).

1.4. Op 19 april 2021 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 21 mei 2021 werd dit verzoek onontvankelijk verklaard. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 27 april 2021, nr. 261 160). Op 3 maart 2022 nam de commissaris-generaal een nieuwe beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. De Raad verwierp het beroep dat tegen deze beslissing werd ingediend (RvV 28 februari 2023, nr. X).

1.5. Op 23 maart 2023 diende verzoeker zijn vijfde en thans huidige verzoek om internationale bescherming in. Op 17 juli 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek). Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 20 juli 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*Asielaanvraag: 23/03/2023*
Overdracht CGVS: 28/06/2023

A. Feitenrelaas

Op 25 januari 2017 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, Tadzjiek van etnie te zijn en afkomstig te zijn uit de stad Charikar (district Charikar, provincie Parwan), waar u op […] augustus 1991 verklaart te zijn geboren. Volgens uw verklaringen werkte uw vader sinds 1363 (Gregoriaanse kalender (GK) 1984-1985) in verschillende functies voor de overheid. Hij was verantwoordelijke van de gevangenis van Parwan; werkte bij de inlichtingendienst; en werkte als logistieke officier en als hoofd van de politieschool van Parwan. Toen hij die laatste twee jobs uitvoerde, was u zijn persoonlijke chauffeur. Uw vader had reeds sinds lang problemen gehad met een criminele groepering die banden had met de partij Jamiat-e Islami. Zij contacteerden uw vader altijd en vroegen hem om hen te helpen door bijvoorbeeld gevangen vrij te laten of smokkelwaar te laten passeren. Uw vader weigerde altijd hier aan mee te werken. Over een periode van twintig jaar contacteerden ze hem om dingen voor hem te doen en bedreigden ze hem wanneer hij dit weigerde te doen. Een van de personen die uw vader het meest lastig viel was een man genaamd A.(...). Op een dag vroeg Z.(....), een vriend van u wiens vader werd vermoord, of u met hem wilde mee gaan. Hij nam u mee naar het huis van A.(...) waar volgens uw vriend de moordenaar van zijn vader zich bevond. Nadat u in het huis van A.(...) was geweest werd dat huis tweemaal aangevallen. Bij de tweede aanval werd A.(...) gedood. Uw vader werd gebeld en gezegd dat u hem de locatie van A.(...) had doorgegeven. Een tweetal weken later werd een granaat naar uw huis gegooid. Hierbij raakte uw broer dodelijk gewond. Uw familie besloot alles achter te laten en te vluchten naar de stad Pul-e Khumri. Daar werd beslist dat u en uw vader het land moest verlaten. Onderweg raakte u uw vader kwijt. U verliet Afghanistan vermoedelijk in mei 2016 en kwam aan in België op 16 januari 2017. In uw eerste verzoek legde u volgende documenten voor: zes certificaten inzake uw vaders werk; een bevestigingsbrief van uw problemen; vier foto's van uw vaders werk; en de enveloppe waarin deze documenten verstuurd werden. Op 29 maart 2018 werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de beroepsactiviteiten van uw vader noch aan uw bezoek aan A.(...) en de daaruit voortvloeiende problemen. U diende hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV; de Raad). Tijdens uw beroepsprocedure legde u volgende bijkomende documenten voor: uw rijbewijs; twee politiekaarten van uw vader; een 'wapenkaart'; een curriculum vitae van uw vader; een getuigschrift van uw vader; en twee aanvragen aan het hoofdcommissariaat van de provincie Parwan'. Op 7 februari 2019 werd de beslissing van het CGVS door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in.

U keerde niet terug naar Afghanistan, noch verliet u België. Op 15 april 2019 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U verklaarde dat uw oorspronkelijke problemen nog steeds actueel zijn en dat u vreest gedood te worden door de personen die u viseerden. U voegde toe dat uw vader ondertussen met pensioen is gegaan waardoor hij geen bewaking meer heeft. Ongeveer twee-en-een-halve maand voor uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd uw vader aangevallen en neergestoken. Uw vader was voor de aanval reeds bedreigd geweest omwille van u. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: drie attesten betreffende de pensionering van uw vader; het curriculum vitae van uw vader dat u reeds neerlegde tijdens uw beroepsprocedure; foto's van uw vader in het ziekenhuis na de aanval; en foto's van gewapende mannen waarop A.(...) en diens oom te zien zijn. Op 24 oktober 2019 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard, gezien u geen geloofwaardige elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan en verliet België evenmin. Op 7 januari 2020 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar uw oorspronkelijke problemen en herhaalde dat uw vader gepensioneerd en ziek is. U verklaarde te kampen met stress en slaapproblemen. U voegde toe dat u zes jaar geleden 'verloofd en getrouwd' was met E.(...) H.(...). Haar vader zou u twee of drie

maanden geleden een dreigbericht gestuurd hebben. Hij sprak ook uw familie aan en eiste dat u naar Afghanistan zou terugkeren om te trouwen. Hij wilde niet dat zijn dochter u zou vervoegen omdat België geen moslimland is. Omdat u niet terugkeerde, werd de verloving zo'n drie of vier maanden geleden verbroken. Daarnaast stelde u dat u beschikt over een video van A.(...), de persoon met wie u problemen kende. U legde deze echter niet voor omdat u uw gsm bent verloren. Tot slot haalde u aan dat uw verklaringen u niet werden voorgelezen tijdens uw vorige verzoeken waardoor de notities niet steeds correct zijn. Ter staving van uw derde verzoek legde u een aangifte voor van het verlies van uw gsm. Op 16 april 2020 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard, gezien u geen geloofwaardige elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 1 maart 2021 werd uw beroep door de Raad verworpen.

U keerde niet terug naar Afghanistan en bleef in België. Op 19 april 2021 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in te België. U verklaarde dat uw oorspronkelijke problemen nog steeds actueel zijn en dat u vreest gedood te worden door de personen die u viseerden. U legde de volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verklaringen: foto's van u en uw vader; artikels die u online vond; Facebook-Messenger berichten van uw schoonfamilie; een USB stick met verschillende door u gevonden online video's betreffende de situatie in Parwan; en een medisch attest. Op 21 mei 2021 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. U diende een beroep in tegen deze beslissing en op 27 september 2021 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd op basis van de gewijzigde situatie in Afghanistan naar aanleiding van de machtsovername door de taliban. Op 3 maart 2022 werd uw verzoek door het CGVS opnieuw niet ontvankelijk verklaard, gezien u geen geloofwaardige elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 28 februari 2023 werd uw beroep door de RvV verworpen.

U keerde niet terug naar Afghanistan. Evenmin verliet u België. Op 23 maart 2023 diende u een vijfde verzoek in. In uw vijfde en huidige verzoek verklaart u dat uw oorspronkelijke problemen nog altijd actueel zijn. U verbindt dit aan de maternale oom van uw ex-vrouw, die moellah is van de moskee en is verbonden aan de taliban, wat u niet wist. U verklaart dat uw vader via de moellah/taliban wordt geviseerd omwille van uw vaders politieverleden en dat uw vader wordt verdacht van samenwerking met buitenlanders. Nog stelt/stellen de moellah/taliban dat uw vader omwille van zijn werk geen moslim is en u evenmin moslim bent omwille van uw verblijf in Europa. Voorts hebben uw ouders geen vaste verblijfplaats maar staat u wel nog met hen in contact.

Ook verklaart u dat de situatie in Afghanistan na de talibaanse machtsovername is verergerd: u stelt dat er geen vrijheid is, dat de talibaanse regels moeten worden gevolgd en dat u deze regels niet accepteert maar vrij wil zijn. Daarnaast merkt u op dat er veel corruptie is in Afghanistan en dat de taliban na hun machtsovername veel mensen uit de gevangenissen hebben vrijgelaten.

Nog verwijst u naar uw etnische achtergrond. U stelt dat de taliban voornamelijk Pashtounen zijn en dat de Tadzjieken – waaronder u – worden beschuldigd/geviseerd omwille van overheidsgezindheid. Voorts verklaart u dat de taliban jonge jongens meenemen, voormalige overheidsmedewerkers doden en dat twee van uw vrienden door hen werden gedood.

Verder nam u zo'n week na de machtsovername van de taliban deel aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel. U stelt dat de moellah van de moskee en de taliban hiervan afweten en dat de moellah beelden hiervan deelde met zijn studenten. Nog stelt u dat de moellahs vinden dat Afghanen die in het buitenland wo(o)n(d)en, geen moslims zijn en bij terugkeer worden vermoord.

Nog geeft u aan dat u al een tijdje in België woont en hier een leven heeft opgebouwd en dit wil verderzetten, de taal leerde, samenwerkt met Belgen en gelukkig is. Daarnaast verklaart u veel stress en onzekerheid te ervaren omwille van uw (illegale) verblijfsstatus.

Ter ondersteuning van uw vijfde verzoek legt u geen documenten voor.
B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U verklaart weliswaar dat u omwille van uw (illegale) verblijfsstatus mentale problemen heeft en veel stress ervaart (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vraag 13), maar kan dit niet staven met medische

documenten. Daarnaast moet worden opgemerkt dat uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt dat u telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U geeft immers telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld worden. Bovendien haalt u bij het indienen van uw huidige, zesde verzoek om internationale bescherming zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd wordt. Evenmin werden er in uwen hoofde bijzondere procedurele noden vastgesteld door de DVZ (Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, [...], 26 juni 2023).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek(en) uiteen hebt gezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de beroepsactiviteiten van uw vader noch aan uw bezoek aan A.(...) en de daaruit voortvloeiende problemen. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV; de Raad) bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard en u diende ook deze keer geen beroep in. Uw derde en vierde verzoek werden eveneens niet ontvankelijk verklaard. U diende beide keren beroep in, maar uw beroepen werden door de RvV verworpen op resp. 1 maart 2021 en 28 februari 2023. U diende geen cassatieberoepen in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Voor zover u verwijst naar uw oorspronkelijke problemen omwille van uw vaders werk bij de politie dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven en hierop voortborduurt in uw huidige verzoek (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vragen 11, 17, 18, 19, 20, 22), niet van dien aard is om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Voorgaande beoordeling kan daarnaast evenmin worden gewijzigd door uw verklaringen dat uw voornoemde problemen zijn verbonden met uw (ex-)schoonvader, die niet alleen dorpsmoellah maar ook talib zou zijn (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vragen 17, 18, 19, 20). Er kon immers in uw vorige, vierde verzoek aan uw voorgehouden problemen met uw (ex-)schoonvader ook geen geloof worden gehecht.
U stelt voorts dat u verwesterd bent omdat u al een tijdje in België woont, de taal leerde, samenwerkt met Belgen, uw leven in België opbouwde en gelukkig bent in België (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vragen 17, 21). Nog merkt u op dat in Afghanistan de regels van de taliban moeten worden gevolgd zoals het laten groeien van een baard maar dat u die regels niet accepteert en dat u vrij wil zijn (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vragen 17, 18, 21). Voorts voegt u toe dat men in Afghanistan vindt dat Afghanen die in het buitenland hebben gewoond, geen moslims meer zijn en bijgevolg worden vermoord indien zij naar Afghanistan zouden terugkeren (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vraag 20). In dit verband moet er vooreerst worden gewezen op het gegeven dat u dit reeds in het door u gestelde beroep tegen uw vorige, vierde beslissing aanhaalde. Betreffende uw voorgehouden verwestersing oordeelde de Raad in haar arrest dat u niet aantoonde dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uwen hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zou kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Nog oordeelde de RvV dat negens uit uw verklaringen bleek dat u bij een terugkeer naar Afghanistan ook werkelijk problemen zal kennen omwille van het feit dat u

er een tijd niet heeft gewoond (Arrest RvV, 272.258, 18 februari 202,, p. 15). Daarbij moet er in dit verband wederom op worden gewezen dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers ook in uw huidige, vijfde verzoek op geen enkele manier aan dat uw verblijf in België sinds 2017 deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er dan ook niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Voorts verklaart u dat u zo'n week na de machtsovername van de taliban (inname van de hoofdstad Kabul op 15 augustus 2021) deelnam aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel. U verklaart hiervan een video en foto op uw gsm te hebben, maar u legt deze documenten niet voor in uw verzoek. Nog stelt u dat de moellah van de moskee/uw (ex-)schoonvader en de taliban van uw deelname aan deze manifestatie op de hoogte zijn, omdat beelden van de demonstratie zijn gedeeld op sociale media en iedereen met elkaar verbonden is. Nog deelde de moellah de beelden met zijn studenten, stelt u (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vraag 18). Het is opvallend dat u geen gewag maakte van uw deelname aan deze manifestatie in het door u gestelde beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS van 3 maart 2022. Bovendien legt u tot op heden geen beeldmateriaal hierover voor, waardoor uw verklaringen inzake uw aanwezigheid bij dergelijke demonstratie louter ad hoc een en blote beweringen blijkt. U toont bovendien niet aan dat uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Afghaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de taliban zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen, te meer omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste figuur van uw (ex-)schoonvader (cf. supra). Verder is het niet aannemelijk dat de taliban zich actief zou bezighouden met het zoeken van burgers die in het buitenland de protesten steunen, wanneer zij meer dan genoeg aan hun hoofd hebben door de chaotische situatie in eigen land. Bijgevolg is ook dit geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk groter maakt.

Betreffende uw Tadzjiekse achtergrond merkt u op dat de taliban voornamelijk Pashtounen zijn en dat de Tadzjieken worden beschuldigd/geviseerd omwille van overheidsgezindheid. Voorts verklaart u dat de taliban jonge jongens meenemen, voormalige overheidsmedewerkers doden en dat twee van uw vrienden door hen werden gedood. (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vraag 17). Hierbij dient vooreerst te worden aangestipt dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat uw vader voor de Afghaanse voormalige politie actief was. U brengt daarnaast geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u omwille van uw Tadzjiekse achtergrond in geval van terugkeer naar Afghanistan vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat u in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u daardoor zou dreigen te worden geviseerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Waar u verwijst naar de machtsovername door de taliban en de daarmee samenhangende gewijzigde algemene veiligheidssituatie en mate van corruptie (Verklaring volgend verzoek, [...], 26 juni 2023, vragen 17, 21), moet worden vastgesteld dat het louter en op algemene manier verwijzen naar een gewijzigde situatie niet volstaat om te worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. U heeft immers nagelaten om concreet te duiden op welke manier de gewijzigde algemene situatie een impact heeft op uw specifieke situatie bij terugkeer naar Afghanistan. Daarnaast werden er geen elementen geïdentificeerd die erop zouden wijzen dat de gewijzigde algemene situatie een impact zou hebben op uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's

allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front , voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.
ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de

beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De

publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor

vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk

verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 2.50 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep*."
Dit artikel houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- artikel 3 van het EVRM;
- artikel 4 van het Handvest van de EU;
- (oud) artikel 48 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- (oud) artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet;
- (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet;
- de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht;
- artikel 3 van de "*wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen*".

In het kader van zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, wees verzoeker tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken onder meer op volgende elementen waaruit een vrees voortvloeit bij een terugkeer naar Afghanistan: a) dat de maternale oom van de ex-vrouw van verzoeker de moellah is van de moskee en dat hij verbonden is met de taliban, b) dat de vader van verzoeker werd geviseerd door de moellah/taliban omwille van zijn politieverleden en dat zijn vader wordt verdacht van samenwerking met buitenlanders. Er wordt tevens gesteld door de moellah/taliban dat de vader van verzoeker, omwille van zijn werk, geen oprechte moslim is en dat verzoeker evenmin een goede moslim is door zijn langdurig verblijf in Europa, c) dat de ouders van verzoeker geen vaste verblijfsplaats hebben, d) dat de situatie in Afghanistan is verergerd na de machtsovername, er is geen vrijheid en de regels van de taliban dienen strikt te worden opgevolgd, wat in strijd met de vrijheid die verzoeker thans langdurig heeft genoten buiten Afghanistan, e) dat er een hoge mate van corruptie is in Afghanistan en dat de taliban na de machtsovername heel wat mensen uit de gevangenis heeft vrijgelaten, f) dat de taliban voornamelijk bestaat uit Pashtounen en dat de Tadzjieken (waartoe verzoeker behoort) worden beschuldigd/geviseerd omwille van hun overheidsgezindheid, g) dat de taliban twee jongens (voormalige overheidsmedewerkers) hebben meegenomen en dat zij zijn gedood, h) dat verzoeker deelnam aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel, hetgeen is opgemerkt door de moellah van de moskee en de taliban dit eveneens te weten zijn gekomen. Er werden beelden hiervan gedeeld, i) dat de moellahs vinden dat Afghanen die in het buitenland wonen, zoals verzoeker, geen moslims zijn en zij bij een terugkeer moeten vermoord worden, j) dat verzoeker al geruime tijd woont in België en hij alhier zijn leven heeft opgebouwd en wil verderzetten. Verzoeker leerde de taal, heeft samengewerkt met Belgen en hij is hier gelukkig. Hij ervaart veel stress en onzekerheid door zijn illegale verblijfssituatie.

Verzoeker maakte (bij de Dienst Vreemdelingenzaken) duidelijk wat de reden vormt waarom hij onmogelijk kan terugkeren naar Afghanistan. Andere mogelijkheden dan het afleggen van bijkomende verklaringen en het eventueel overmaken van bijkomende documenten heeft de verzoekende partij niet om de commissaris-generaal te overtuigen dat zijn vluchtmotieven weldegelijk oprecht zijn. Dit is ook hetgeen verzoeker deed.

Beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen dienen met de nodige voorzichtigheid te worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van zij die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, april 2022, p. 49). Verzoeker wijst er bovendien op dat, hoewel het niveau van willekeurig geweld zou zijn afgenomen en de humanitaire toegang

tot delen van het land zou zijn verbeterd, de omstandigheden in Afghanistan zeer onvoorspelbaar blijven, met wijdverbreide zorgen over gericht geweld en mensenrechtenschendingen.
De verzoekende partij merkt op dat in het administratief dossier er geen gegevens aanwezig zijn die doen vermoeden dat de verzoekende partij niet over de Afghaanse nationaliteit zou beschikken. Het staat derhalve moet voldoende zekerheid vast dat verzoeker (enkel) beschikt over de Afghaanse nationaliteit.

Verzoeker wijst op de actuele situatie in Afghanistan (de machtsovername door de taliban) en zijn persoonlijke situatie, in het bijzonder zijn langdurig verblijf in het buitenland sinds zijn vertrek meer dan twee jaar geleden) en - in het bijzonder - Europa.
Verzoeker is tevens verwesterd geraakt doorheen zijn jarenlange verblijf in Europa een geenszins vertrouwd met de heersende gewoonten in Afghanistan. Verzoeker verliet Afghanistan in mei 2016. Hij kwam in België toe op 16 januari 2017 en diende een eerste verzoek in tot internationale bescherming op 25 januari 2017. Sindsdien verblijft hij in België, wat een periode uitmaakt van ondertussen meer dan 6 jaar.

Door verzoeker werd meermaals benadrukt bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij door zijn langdurige aanwezigheid in Europa niet langer wordt aanzien als een "*goede moslim*", gelet op de machtsovername door de taliban en de gewijzigde situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker heeft zich een "*vrijheid*" eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Afghanistan. Daarbij komt nog dat verzoeker Tadzjiek is en hij persoonlijk geviseerd wordt door de deelname van verzoeker aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel en de werkzaamheden van zijn vader.

Verzoeker heeft zich door zijn langdurig verblijf in België (meer dan 6 jaar) een levensstijl eigen gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Afghanistan, minstens wordt verzoeker als een "*westerling*" beschouwd door zijn persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker heeft door zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan geen ervaring of kennis meer over hoe hij zich dient te gedragen in deze (sterk veranderde) samenleving.

Uit de beschikbare informatie blijkt daarentegen dat de taliban een zeer repressieve versie van de Sharia implementeert die ziet op het reguleren van het dagelijks leven tot in de kleinste details (stuk 3). Hierdoor is er een risico op vervolging (stuk 3).

In de "*Country Guidance Afghanistan"* van EUAA van april 2022 wordt tevens aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81).

Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Dit betreft een zeer diverse groep, zowel wat de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering betreft als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert.

Verzoeker wijst erop dat in de vervolgingsgronden er sprake is van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft.

Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu wijst verzoeker erop dat zijn westerse gedragingen een uitingsvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging, in het bijzonder gericht tegen de (heersende waarden en normen van de) taliban. Zijn huidige levensstijl is belangrijk voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Dit staat in sterk contrast met hetgeen van hem verwacht wordt bij een terugkeer naar Afghanistan. Minstens wordt verzoeker als een "*westerling*" beschouwd door zijn persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Afghanistan.

In acht genomen wat voorafgaat, dient in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

In ondergeschikte orde, wijst verzoeker op de toepassing van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Afghanistan bevond zich, net vóór de machtsovername door de taliban, reeds in een precaire socio-economische situatie als gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, aanhoudende en ernstige droogteperioden, beperkte buitenlandse handel, de socio-economische gevolgen van de COVID-19-pandemie en de onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict.

De socio-economische situatie in Afghanistan is na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder verslechterd.

Zo blijkt uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen zijn verarmd. Het gemiddelde inkomen is met een derde gedaald, de tewerkstellingsgraad is gedaald en een groot deel van de bevolking bevindt zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt het risico om in zulke situatie terecht te komen. Het Wereldvoedselprogramma meldde op 20 mei 2022 dat ongeveer 19,7 miljoen personen – bijna de helft van de Afghaanse bevolking – extreme voedselonzekerheid kennen. Daarvan bevinden ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een noodsituatie en 20 000 personen in een catastrofale situatie. UNOCHA geeft aan dat 55% van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft, waarvan 9,3 miljoen personen in extreme nood zijn. Het aantal mensen dat het risico loopt op acute voedselonzekerheid wordt verwacht te stijgen tot 22,8 miljoen, meer dan de helft van de Afghaanse bevolking.

De impact van de machtsovername door taliban is groot op de socio-economische situatie van Afghanistan, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie (stuk 3).

Verzoeker meent hierom dat de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend (‘predominantly’) wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in (oud) artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan valt onder het toepassingsgebied van (oud) artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

De strikte interpretatie van de Islamitische waarden en normen door de taliban vormen bovendien een risico voor personen die geen recente ervaring hebben met het leven onder de taliban. Immers, de straffen toegebracht door de taliban op het niet naleven van deze waarden en normen zijn zo ernstig dat zij onder de reikwijdte van artikel 3 van het EVRM of (oud) artikel 48/4, § 2, onder b), van de Vreemdelingenwet vallen. Bovendien bestaan er zwaarwegende redenen om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade als gevolg van de precaire humanitaire situatie nu deze het gevolg is van directe en indirecte acties van de taliban en de internationale gemeenschap (stuk 3).

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden besloten dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken valt onder het toepassingsgebied van (oud) artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaken “*Elgafaji en Diakité”*.

In Afghanistan is er momenteel sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon (stuk 3).

Verzoeker verwijst hiertoe tevens naar zijn persoonlijke situatie.

Verzoeker wijst op de actuele situatie in Afghanistan (de machtsovername door de taliban) en zijn persoonlijke situatie, in het bijzonder zijn langdurig verblijf in het buitenland sinds zijn vertrek meer dan twee jaar geleden) en - in het bijzonder - Europa. Verzoeker is tevens verwesterd geraakt doorheen zijn jarenlange verblijf in Europa een geenszins vertrouwd met de heersende gewoonten in Afghanistan.

Verzoeker heeft door zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan geen ervaring of kennis meer over hoe hij zich dient te gedragen in deze (sterk veranderde) samenleving.

Verzoeker heeft zich hierdoor een levensstijl eigen gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Afghanistan, minstens wordt verzoeker als een "*westerling*" beschouwd door zijn persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker verliet Afghanistan in mei 2016. Hij kwam in België toe op 16 januari 2017 en diende een eerste verzoek in tot internationale bescherming op 25 januari 2017. Sindsdien verblijft hij in België, wat een periode uitmaakt van ondertussen meer dan 6 jaar.

Door verzoeker werd meermaals benadrukt dat hij door zijn langdurige aanwezigheid in Europa niet langer wordt aanzien als een "*goede moslim*", gelet op de machtsovername door de taliban en de gewijzigde situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker heeft zich een "*vrijheid*" eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Afghanistan. Daarbij komt nog dat verzoeker Tadzjiek is en hij persoonlijk geviseerd wordt door de deelname van verzoeker aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel en de werkzaamheden van zijn vader.

Verzoeker heeft zich door zijn langdurig verblijf in België (meer dan 6 jaar) een levensstijl eigen gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Afghanistan, minstens wordt verzoeker als een "*westerling*" beschouwd door zijn persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker heeft door zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan geen ervaring of kennis meer over hoe hij zich dient te gedragen in deze (sterk veranderde) samenleving.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker aan dat in zijnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het volgende stuk:

- Nansen Note 3-22, "*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*".

3.1.3. In een pleitnota van 25 augustus 2026 legt verzoeker de volgende stukken neer:

- het EUAA-rapport, "*COI Report – Afghanistan: Country Focus*" van januari 2026;
- het EUAA-rapport, "*COI Query – Afghanistan: Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van maart 2026;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Afghanistan*" van juni 2026;
- het UNAMA-rapport, "*Human Rights Situation in Afghanistan: January–March 2026*" van 12 mei 2026;
- het UNAMA-rapport, "*Human Rights Situation in Afghanistan: April–June 2026*" van 28 juli 2026;
- het UNAMA-rapport, "*No Safe Haven: Human Rights Risks Faced by Persons Involuntarily Returned to Afghanistan*" van 24 juli 2025.

Hij licht verder toe als volgt:

"Sinds de bestreden beslissing van 17 juli 2023 is nieuwe en relevante landeninformatie beschikbaar gekomen, in het bijzonder van EUAA en UNAMA. Deze informatie bevestigt dat bepaalde profielen ook in 2025 en 2026 nog een reëel risico lopen onder het talibanregime en dient te worden beoordeeld in samenhang met verzoekers persoonlijke omstandigheden.

Verzoeker is afkomstig uit Charikar, provincie Parwan, is van Tadzjiekse origine en verliet Afghanistan in mei 2016. Zijn vader werkte jarenlang voor de voormalige Afghaanse overheid, onder meer bij de gevangenis van Parwan, de inlichtingendienst en de politieschool. Verzoeker was bovendien de persoonlijke chauffeur van zijn vader.
In zijn volgend verzoek wees hij daarnaast op het politieverleden van zijn vader, banden van een familielid met de taliban, zijn langdurige verblijf in Europa en zijn deelname aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel, waarvan beelden zouden zijn verspreid.

De EUAA Country Guidance Afghanistan van juni 2026 bevestigt dat voormalige leden van de veiligheidsinstellingen van de vorige Afghaanse regering nog steeds worden geviseerd en dat ook hun familieleden risico kunnen lopen, onder meer om druk uit te oefenen op de voormalige functionaris. UNAMA documenteerde ook in 2026 nog moorden, willekeurige arrestaties, detenties en mishandeling van voormalige overheids- en veiligheidsfunctionarissen. Dit is rechtstreeks relevant gelet op het profiel van verzoekers vader en verzoekers eigen nauwe betrokkenheid bij hem.
Ook verzoekers deelname aan een anti-talibanmanifestatie is relevant.

De EUAA beschouwt personen die kritiek uiten op de taliban, waaronder demonstranten en activisten, als een mogelijk risicoprofiel. Daarbij moet rekening worden gehouden met de zichtbaarheid van de activiteit en

de vraag of de taliban hiervan kennis kunnen hebben genomen. Het feit dat de activiteit in België plaatsvond, sluit bijgevolg niet uit dat verzoeker bij terugkeer een politieke overtuiging kan worden toegeschreven.

Verder woont verzoeker inmiddels ongeveer en jaar buiten Afghanistan. Hij voert aan dat hij door zijn langdurige verblijf in Europa niet langer als een "goede moslim" wordt beschouwd en dat zijn levenswijze sterk afwijkt van de door de taliban opgelegde normen. De actuele EUAA-informatie bevestigt dat personen die als door westerse waarden beïnvloed, niet-islamitisch of strijdig met de geldende religieuze en maatschappelijke normen worden beschouwd, afhankelijk van hun individuele profiel een risico op vervolging kunnen lopen. Een verblijf in Europa volstaat op zichzelf niet, maar krijgt in verzoekers geval betekenis door de cumulatie met het politieverleden van zijn vader, zijn anti-talibanactiviteit en zijn Tadzjiekse origine.

De nieuwe landeninformatie van 2026 bevestigt aldus dat verzoekers elementen niet elks apart mogen worden beoordeeld.

Het gaat om een Tadzjiekse man die Afghanistan reeds in 2016 verliet, wiens vader functies uitoefende binnen de voormalige overheid en veiligheidsstructuren, die zelf nauw bij hem betrokken was, die inmiddels jarenlang in Europa lee en die publiekelijk tegen de taliban heeft gedemonstreerd. Deze elementen, gelezen in samenhang met de actuele EUAA- en UNAMA-informatie, vormen nieuwe en pertinente gegevens die minstens een nieuw en grondig individueel onderzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

3.1.4. In een pleitnota van 27 augustus 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Afghanistan*" van juni 2026;
- het EUAA-rapport, "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport, "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- het COI Focus-rapport, "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van januari 2026;
- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 27 maart 2026.

3.2. (Oud) artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"*Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Thans luidt deze bepaling als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 2.60 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig, vijfde verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift de aangehaalde elementen ter staving van zijn vrees bij terugkeer. De bestreden beslissing motiveerde hierover terecht het volgende:

"*Voor zover u verwijst naar uw oorspronkelijke problemen omwille van uw vaders werk bij de politie dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven en hierop voortborduurt in uw huidige verzoek (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vragen 11, 17, 18, 19, 20, 22), niet van dien aard is om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Voorgaande beoordeling kan daarnaast evenmin worden gewijzigd door uw verklaringen dat uw voornoemde problemen zijn verbonden met uw (ex-)schoonvader, die niet alleen dorpsmoellah maar ook talib zou zijn (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vragen 17, 18, 19, 20). Er kon immers in uw vorige, vierde verzoek aan uw voorgehouden problemen met uw (ex-)schoonvader ook geen geloof worden gehecht*."

"*Voorts verklaart u dat u zo'n week na de machtsovername van de taliban (inname van de hoofdstad Kabul op 15 augustus 2021) deelnam aan een anti-talibanmanifestatie in Brussel. U verklaart hiervan een video en foto op uw gsm te hebben, maar u legt deze documenten niet voor in uw verzoek. Nog stelt u dat de moellah van de moskee/uw (ex-)schoonvader en de taliban van uw deelname aan deze manifestatie op de hoogte zijn, omdat beelden van de demonstratie zijn gedeeld op sociale media en iedereen met elkaar verbonden is. Nog deelde de moellah de beelden met zijn studenten, stelt u (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vraag 18). Het is opvallend dat u geen gewag maakte van uw deelname aan deze manifestatie in het door u gestelde beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS van 3 maart 2022. Bovendien legt u tot op heden geen beeldmateriaal hierover voor, waardoor uw verklaringen inzake uw aanwezigheid bij dergelijke demonstratie louter ad hoc een en blote beweringen blijkt. U toont bovendien niet aan dat uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Afghaanse autoriteiten, laat*

staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de taliban zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen, te meer omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste figuur van uw (ex-)schoonvader (cf. supra). Verder is het niet aannemelijk dat de taliban zich actief zou bezighouden met het zoeken van burgers die in het buitenland de protesten steunen, wanneer zij meer dan genoeg aan hun hoofd hebben door de chaotische situatie in eigen land. Bijgevolg is ook dit geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in uwen hoofde aanzienlijk groter maakt.

Betreffende uw Tadzjiekse achtergrond merkt u op dat de taliban voornamelijk Pashtounen zijn en dat de Tadzjieken worden beschuldigd/geviseerd omwille van overheidsgezindheid. Voorts verklaart u dat de taliban jonge jongens meenemen, voormalige overheidsmedewerkers doden en dat twee van uw vrienden door hen werden gedood. (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vraag 17). Hierbij dient vooreerst te worden aangestipt dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat uw vader voor de Afghaanse voormalige politie actief was. U brengt daarnaast geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u omwille van uw Tadzjiekse achtergrond in geval van terugkeer naar Afghanistan vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat u in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u daardoor zou dreigen te worden geviseerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Waar u verwijst naar de machtsovername door de taliban en de daarmee samenhangende gewijzigde algemene veiligheidssituatie en mate van corruptie (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vragen 17, 21), moet worden vastgesteld dat het louter en op algemene manier verwijzen naar een gewijzigde situatie niet volstaat om te worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. U heeft immers nagelaten om concreet te duiden op welke manier de gewijzigde algemene situatie een impact heeft op uw specifieke situatie bij terugkeer naar Afghanistan. Daarnaast werden er geen elementen geïdentificeerd die erop zouden wijzen dat de gewijzigde algemene situatie een impact zou hebben op uw persoonlijke situatie."

In zoverre verzoeker betoogt dat hij verwesterd is geraakt, kan de volgende analyse worden gemaakt op basis van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd.
De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en buren), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en

madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer geformaliseerd en gepubliceerd worden, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving. Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 43).

Volgens UNAMA werden tussen 15 augustus 2021 en 24 mei 2023 honderden gevallen van geseling geregistreerd, waarvan het merendeel verband hield met vermeende gevallen van *zina*. Daarnaast wordt melding gemaakt van buitengerechtelijke executies, eergerelateerd geweld, arrestaties en maatschappelijke stigmatisering van personen die van dergelijke feiten worden verdacht. Ook vrouwen die slachtoffer zijn van verkrachting of seksueel geweld lopen het risico dat hen *zina* wordt toegeschreven, met mogelijk zware gevolgen tot gevolg (EUAA, *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, pp. 53-56; EUAA, *Country Focus Afghanistan*, december 2023, pp. 25-28, 73-74, 81).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLOnews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of

individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49).
De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025, waarnaar de "EUAA, Afghanistan: Country Focus", van januari 2026 verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De de facto-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*". Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geviseerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende twee risicoprofielen worden aangeduid:

1) Personen die worden geacht worden godslastering (blasfemie) en/of afvalligheid (apostasie) te hebben gepleegd

Dit profiel omvat personen die de religieuze overtuiging of beginselen van de islam hebben verlaten of afgezworen, dan wel geacht worden dit te hebben gedaan (afvalligheid), evenals personen die geacht worden zich godslasterlijk te hebben uitgelaten over God of heilige zaken (blasfemie). Het omvat personen die zich tot een ander geloof hebben bekeerd (bijvoorbeeld bekeerlingen tot het christendom), evenals personen die niet geloven in of geen geloof hebben in het bestaan van God (atheïsten). Voor personen die geacht worden blasfemie en/of afvalligheid te hebben gepleegd, met inbegrip van bekeerlingen en atheïsten, kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien deze personen worden beschouwd als tegenstanders van de religieuze ideologie van de taliban en daarom door de de-factoautoriteiten worden geviseerd.
Dit profiel moet worden samengelezen met het tweede risicoprofiel.

2) Personen die worden geacht religieuze, morele en/of maatschappelijke normen te hebben overschreden/overtreden

Dit profiel heeft betrekking op personen van wie de handelingen, gedragingen of praktijken worden beschouwd als een overtreding/overschrijding van religieuze, morele en/of maatschappelijke normen, ongeacht of de vermeende overtreding/overschrijding van deze normen zich in Afghanistan of in het buitenland heeft voorgedaan. Van een dergelijke vermeende overtreding/overschrijding kan ook sprake zijn wanneer personen worden beschouwd als beïnvloed door buitenlandse waarden, bijvoorbeeld vanwege hun activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen, die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit kan ook personen omvatten die naar Afghanistan terugkeren nadat zij in westerse landen hebben gewoond. Welke praktijken als een overtreding/overschrijding van deze normen worden beschouwd, is afhankelijk van verschillende factoren, zoals de lokale context, de betrokken actoren en hun interpretatie van deze normen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien dergelijke feiten door de taliban als morele misdrijven worden beschouwd en door de de-factoautoriteiten regelmatig worden bestraft met lijfstraffen.

Voor andere personen van wie wordt aangenomen dat zij in Afghanistan of in het buitenland religieuze, morele en/of sociale normen hebben overtreden/overschreden, dringt zich in het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals het beroep, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als een persoon "*die de religieuze, morele en/of sociale normen overschreden*" heeft. Het komt aan verzoeker toe dit concreet aan te tonen.
In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", juni 2026, p. 41-46).

In casu betoogt verzoeker dat hij Afghanistan in 2016 verliet, dat hij sinds januari 2017 in België verblijft dat hij zich heeft aangepast aan de Belgische/westerse samenleving, dat hij Nederlands heeft geleerd en met Belgen samen heeft gewerkt. Hij betoogt dat de vrijheid en waarden die hij heeft ontwikkeld niet verenigbaar zijn met het huidige talibanregime. In de aanvullende nota herhaalt verzoeker zijn deelname aan een anti-talibanmanifestatie. Verzoeker stelt dat zijn huidige levenswijze zou afwijken van de religieuze normen die de taliban opleggen. Een verblijf in Europa volstaat op zich niet, maar krijgt in verzoekers geval betekenis door de cumulatie met het politieverleden van zijn vader, zijn anti-talibanactiviteit en zijn Tadzjiekse origine.
Verzoeker brengt hiermee echter geen nieuwe elementen bij die afbreuk doen aan de volgende pertinente motivering van de bestreden beslissing:

"U stelt voorts dat u verwesterd bent omdat u al een tijdje in België woont, de taal leerde, samenwerkt met Belgen, uw leven in België opbouwde en gelukkig bent in België (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vragen 17, 21). Nog merkt u op dat in Afghanistan de regels van de taliban moeten worden gevolgd zoals het laten groeien van een baard maar dat u die regels niet accepteert en dat u vrij wil zijn (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vragen 17, 18, 21). Voorts voegt u toe dat men in Afghanistan vindt dat Afghanen die in het buitenland hebben gewoond, geen moslims meer zijn en bijgevolg worden vermoord indien zij naar Afghanistan zouden terugkeren (Verklaring volgend verzoek, […]W, 26 juni 2023, vraag 20). In dit verband moet er vooreerst worden gewezen op het gegeven dat u dit reeds in het door u gestelde beroep tegen uw vorige, vierde beslissing aanhaalde. Betreffende uw voorgehouden verwestersing oordeelde de Raad in haar arrest dat u niet aantoonde dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uwen hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zou kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Nog oordeelde de RvV dat negens uit uw verklaringen bleek dat u bij een terugkeer naar Afghanistan ook werkelijk problemen zal kennen omwille van het feit dat u er een tijd niet heeft gewoond (Arrest RvV, [rolnummer] 272.258, [28] februari [2023], [arrest nummer 285 540] p. [12-14]). Daarbij moet er in dit verband wederom op worden gewezen dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers ook in uw huidige, vijfde verzoek op geen enkele manier aan dat uw verblijf in België sinds 2017 deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er dan ook niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen."

"*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u*

niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."
Ook wanneer een verblijf in Europa cumulatief wordt beoordeeld met de overige elementen die hij aanbrengt, volstaat dit in verzoekers geval niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Verzoeker brengt, gelet op alle voorgaande vaststellingen, geen nieuwe elementen of feiten aan in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in aanmerking komt.

3.4. De Raad stelt met betrekking tot de subsidiaire bescherming vast dat het verzoekschrift geen concrete elementen heeft aangebracht op basis waarvan een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid.

In zoverre verzoeker zich beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij volhardt in zijn problemen dewelke reeds in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden beschouwd en waarvoor de beslissing(en) thans definitief zijn geworden en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een toegeschreven verwestering.

Ook uit de door de partijen aangebrachte landeninformatie en de "*Country Guidance"* van EUAA van juni 2026 blijkt niet dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in Afghanistan.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, bovendien rekening houdend dat verzoeker ondertussen vijf verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend, treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

3.5. De Raad is, gelet op bovenstaande vaststellingen, van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP